

S.2. SALARII ȘI VENITURI LA FUNCȚIA DE BAZĂ

2.1. SALARII ÎN BAZA UNUI CONTRACT INDIVIDUAL DE MUNCĂ

Potrivit art. 57 alin. (1), impozitul lunar pe veniturile din salarii reprezintă un impozit final și se determină aplicând o cotă de impozitare de 16% indiferent de cuantumul venitului brut.

Venitul net anual se determină pe fiecare sursă, din categoriile de venituri din activități independente, din venituri din cedarea folosinței bunurilor și din venituri din activități agricole, veniturile din salarii neintrând sub regulile de impozitare la nivelul anului fiscal.

Cumularea unor categorii de venituri și supunerea lor unui impozit anual rămâne un principiu care nu ia în considerare categoria veniturilor din salarii.

Categoria de venituri din salarii cuprinde:

1. salariile realizate în baza unui contract individual de muncă;
2. veniturile asimilate salariilor în vederea impozitării;
3. avantajele în natură.

**venit net
anual**

**venituri
din salarii**

SALARIILE REALIZATE ÎN BAZA UNUI CONTRACT INDIVIDUAL DE MUNCĂ

Contractul individual de muncă și contractul colectiv de muncă

La baza plății salariului stă un contract individual de muncă. În temeiul acestui contract individual de muncă, o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze munca pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică.

Drepturile și obligațiile legate de relațiile de muncă dintre angajator și salariat se stabilesc prin negociere, prin contractele colective de muncă și contractele individuale de muncă. Contractul individual de muncă se încheie de obicei pe durată nedeterminată, dar poate fi încheiat și pe durată determinată. De asemenea, contractul individual de muncă poate fi încheiat cu durată normală a timpului de muncă sau cu timp parțial.

**încheierea
contractului
individual
de muncă**

Durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi, respectiv de 40 de ore pe săptămână, cu următoarele excepții:

- în cazul tinerilor în vârstă de până la 18 ani, durata timpului de muncă fiind de 6 ore pe zi și de 30 de ore pe săptămână;
- în cazul efectuării de ore suplimentare, durata maximă legală a timpului de muncă neputând depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare;
- când munca se efectuează în schimburi, durata timpului de muncă putând fi prelungită peste 8 ore pe zi și peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca

**durata
timpului
de muncă –
excepții**